

Strategiplan for barn og unge

PUBLISERT 5. desember 2014

Høsten 2003 presenterte helseminister Høybråten regjeringens strategiplan for barn og unge på en konferanse. Planen var utarbeidet i samarbeid mellom syv departementer, og inneholder 100 tiltak som faller inn under de ulike departementers ansvarsområder.

(...)

Verdimessige føringer

Alt arbeid med og for barn og unge skal bygge opp under deres opplevelse av og mulighet til *mestring*. Her ligger store utfordringer for de psykologiske miljøer. Både utdanningsinstitusjonene og psykologer i praksis må tydelig basere sin virksomhet på kunnskap om normalutvikling og faktorer som underbygger denne.

Prinsippet om brukermedvirkning fremheves. Det forutsettes brukerdeltakelse både på individuelt og organisatorisk nivå. (...) Tiltak og tjenester skal være godt *samordnet* rundt brukerne og deres nærmiljø. Tjenester skal bygges opp «nedenfra». Brukerne skal få kvalifisert hjelp raskt, i sitt lokale miljø og tilpasset sin situasjon. (...) Kommunene forventes å etablere lavterskeltilbud til utredning og hjelp i forhold til de vanligste psykiske problemer, slik de har for fysiske lidelser. (...)

Forebyggende tiltak skal sikre gode oppvekstbetingelser for barn og unge. Dette innebærer at de opplever å bli sett og bekreftet, og at de opplever å ha noe å bidra med. For å unngå ekskludering bør vanlige tiltak i barnehage, skole og fritid være tilgjengelig for alle barn. (...)

Utfordringer for psykologene

Hvilke utfordringer gir disse føringene så for psykologer? Psykologfaglig kompetanse er av stor betydning for forvaltning og politikk i forhold til mange samfunnsmessige oppgaver. Samfunnsvitere og særlig psykologer vil kunne gi viktige bidrag til å utrede hvordan den enkelte kommune, eller annet tjenestenivå, best kan løse sine oppgaver, ut fra eksisterende ressurser og behov. Hvordan bør tiltak og tjenester organiseres? Hvilke oppgaver kan løses med eksisterende ressurser? Hvilke tilbud mangler? Hvordan bør disse prioriteres? Hvilken kompetanse bør tilføres? Hvordan sikre kontinuitet i oppfølgingen av den enkelte bruker? Dette er spørsmål psykologene har gode forutsetninger for å bidra til å avklare.

(...)

Det er urealistisk å forvente at forvaltningsnivåene eller tjenestegrenene skal komme til psykologene og be om tjenester. Kunnskap om hva psykologer kan bidra med utenfor

terapirommet må gis av psykologene selv. (...) Vi er nå inne i en tid der sentrale rammebetingelser blir lagt, og påvirkningsmulighetene er store. Det er viktig at psykologer viser at de kan og vil ta medansvar for oppvekst og livsutfoldelse så vel som for rammer for og innhold i tjenester.

Sissel Fangen Ekern, spesialrådgiver i Sosial- og Helsedirektoratet som hadde en aktiv rolle i utformingen av strategiplanen, på redaksjonelt juli 2004

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 12, 2014, side 1017